

UNIDADE 9

Estamos moi ben

Nesta unidade imos interesarnos polos problemas dos compañeiros e ofrecerlles axuda.

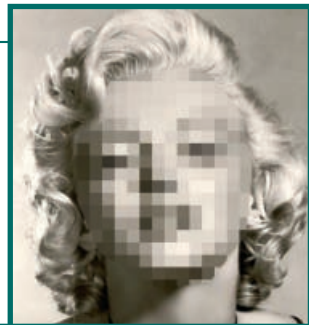
Para iso, imos aprender:

◆ *as partes do corpo* ◆ *a dar consellos e suxestións* ◆ *a falar de estados de ánimo* ◆ *a describir dores, molestias e síntomas* ◆ *a dar as condolencias e mostrar solidariedade* ◆ *algúns usos de **ser** e **estar*** ◆ *o futuro*

1. O CORPO PERFECTO

A. Os lectores dunha revista galega escolleron as partes do corpo que máis lles gustan dos famosos. Sabes a cal deles pertencen? Escribeo.

- MABEL RIBERA
- LUÍS TOSAR
- BRAD PITT
- PAULA VÁZQUEZ
- NICOLE KIDMAN
- TOM CRUISE
- LAURA PONTE
- NAOMI CAMPBELL
- MARILYN MONROE
- JOHN TRAVOLTA
- DENZEL WASHINGTON
- ARNOLD SCHWARZENEGGER

O pelo de
.....
.....

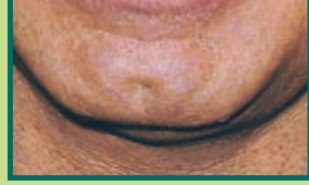
Os ollos de
.....
.....

O nariz de
.....
.....

A boca de
.....
.....

O queixo de
.....
.....

A cara de

Os ombros de

As costas de
.....
.....

O peito de
.....
.....

Os brazos de
.....
.....

As mans de
.....
.....

As pernas de

B. Cal é a parte do corpo na que te fixas primeiro nunha persoa? Cal é a parte do corpo que che gusta máis?

- *Eu fíxome máis nos ollos, é a parte máis espiritual...*

2. LINGUAXE CORPORAL

A. Le este artigo sobre a linguaxe corporal. Sorprendeche algunha información? Coñeces algunha persoa das culturas que se mencionan no texto? Compórtase desa maneira?

SEN PALABRAS

Cando conversas con alguén, non só te comunicas coas palabras: o teu corpo tamén envía mensaxes. Pero a linguaxe corporal non é igual en todos os lugares; americanos do norte e do sur, mediterráneos e nórdicos, eslavos, africanos, árabes, asiáticos de Oriente Extremo etc., todos temos, ademais do noso idioma, outra lingua. Le atentamente as seguintes informacións: poden axudarche nos teus contactos con persoas doutras culturas.

MIRA AOS OLLOS

Os ollos expresan todas as emocións: pola mirada podemos saber se unha persoa está alegre, triste, preocupada etc. Para os galegos, alguén que mira directamente aos ollos dos demais é, xeralmente, unha persoa segura e sincera.

MANS QUE FALAN

As persoas de culturas latinas e mediterráneas usan máis as mans e tocan máis os demais que os anglosaxóns ou algúns asiáticos (coma os xaponeses). Para os galegos, en xeral, tocar o interlocutor demostra cariño, pero tamén é certo que hai persoas que se senten molestas cando as tocan. Por outra banda, case nunca é aconsellable participar nunha conversa coas mans nos petos porque iso pode interpretarse como unha falta de respecto.

XESTOS QUE MOSTRAN IMPACIENCIA OU ABURRIMENTO

Se unha conversa non che interesa, a outra persoa pode notalo polos teus xestos. Nas culturas occidentais, en xeral, levantarse todo o tempo, cruzar as pernas varias veces ou mirar constantemente o reloxo son signos evidentes de aburrimiento. Por iso, cando estás sentado é recomendable situarse nunha posición cómoda e descansada para así respirar mellor. Ademais, se moves os pés constantemente durante a conversa, o outro pode interpretar que estás nervioso, cansado ou impaciente.

SORRÍ, POR FAVOR

Sorrir nunha conversa transmite confianza e alegría, pero non hai que esaxerar. Se sorrís demasiado, algunhas persoas poden ter a impresión de que non es totalmente sincero.

MÁIS PRETO

A distancia é algo relativo: depende da cultura de cada un. Os latinoamericanos, por exemplo, séntense cómodos falando con persoas que están a menos de 50 cm, mentres que un estadounidense normalmente necesita un metro, aproximadamente, para non sentirse "invadido".

B. Na túa cultura existen xestos ou movementos característicos? Hai algunha cousa importante que un estranxeiro que visita o teu país ten que aprender?

- Non debes...

3. ESTÁ MAREADA

A. Estas cinco persoas teñen algún problema de saúde.

Escoita as conversas e escribe que problema ten cada unha.

3. Ten

1. Dóelle

2. Dónlle

5. Está

4. Ten dor de

B. Agora decide en que columna da táboa de abaixo se poden colocar estas estruturas para falar de síntomas ou de dores.

a cabeza	pés	tose	os oídos
cabeza	o estómago	febre	náuseas
as moas	estómago	as costas	doente
moas	mareado/a	costas	diarrea
os pés	catarro	oído	pálido

Dóelle	Dónlle	Ten dor de	Ten	Está

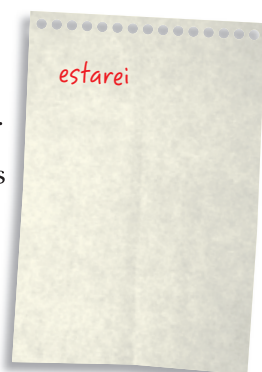
C. Estes son os consellos que lles dan ás persoas da sección A. A cal cres que corresponde cada un?

- Para iso o máis doado é poñelos en auga e sal.
- Por que non sentas e descansas un pouco?
- Para iso a camomila vai moi ben.
- Deberías tomar unha aspirina e descansar un pouco.
- Tes que tomar, antes de durmir, un vaso de leite quente con mel.

D. Escoita e comproba.

E. Nalgunhas conversas, as persoas fan unhas hipóteses sobre o presente. Sabes en que tempo verbal están? Anota no teu caderno todas as formas que aparecen neste tempo verbal e logo coméntao co teu profesor.

4. É OU ESTÁ?

Estas son Begoña e Diana. Fíxate en que nas dúas descrições aparecen os verbos **ser** e **estar**. En que tipo de informacións cres que se usan un e outro? Logo, completa o cadro de abaixo.

BEGOÑA

É galega.
 É unha rapaza moi responsable.
 É moi xeitosa.
Está facendo un máster.
Está un pouco nerviosa porque mañá ten un exame.
Está bastante cansada porque a noite estudou ata tarde.
 Na foto é a que **está** á esquerda.

DIANA

É italiana.
 É arquitecta.
Está traballando nun estudio de arquitectura.
 É unha rapaza moi simpática e sociable.
 É moi alta.
Está moi contenta co seu traballo.
Está un pouco cansa porque ultimamente traballa moito.
 Na foto é a que **está** á dereita.

Na descripción (nacionalidade, orixe, aspecto físico, profesión, carácter...) úsase o verbo

Para falar de características que presentamos como temporais úsase o verbo

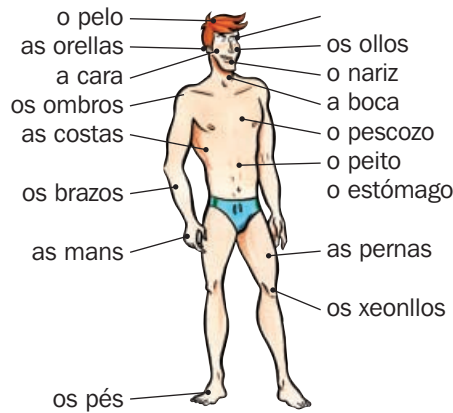
Para falar da localización ou da posición úsase

Para falar de accións que se desenvolven no presente úsase + xerundio.

Partes do corpo

En galego, en xeral, para falar das partes do corpo non se usan os posesivos, senón os artigos.

- *Marga lava moito o pelo.*
- *O neno abriu os ollos.*
- *Carlos ten unhas mans moi grandes.*

Dores, molestias e síntomas

Dóeme/che/lle/nos/vos/lles	Nome en singular a cabeza/o estómago/...
Dóenme/che/lle/nos/vos/lles	Nome en plural os pés/os xeonllos/...
Ter + dor de cabeza/costas/oído...	
Ter + tos/febre/frío/calor/náuseas/mala cara/mal aspecto...	
Estar + mareado/a, resfriado/a, canso/a, pálido/a...	

- *Que lle pasa, señora Casal? Ten moi mala cara.*
- *Dóeme moito a cabeza e estou un pouco mareada.*

Dar consellos

(Para adelgazar) (Se quere/s adelgazar)	Consellos impersoais
	o máis doado é facer deporte. vai (moi) ben almorzar froita.
	Consellos persoais
	ten/tes que comer menos. debe/s facer máis deporte. debería/s camiñar máis. pode/s facer unha dieta. intente/a comer menos doces.

O futuro

VERBOS REGULARES			VERBOS IRREGULARES	
FALAR	COMER	VIVIR	DICIR	FACER
falarei	comerei	vivirei	direi	farei
falarás	comerás	vivirás	dirás	farás
falará	comerá	vivirá	dirá	fará
falaremos	comeremos	viviremos	diremos	faremos
falaredes	comeredes	viviredes	diredes	faredes
falarán	comerán	vivirán	dirán	farán

O futuro fórmase engadindo as mesmas terminacións ao infinitivo dos verbos regulares e á base modificada dos irregulares. Usámolo para facer hipóteses sobre o presente e o futuro.

- *Non oio ningún ruído. Que fará o rapaz?*
- *Non te preocupes, muller. Estará xogando no seu cuarto.*

Ser e estar

SER	ESTAR
Identificar, definir e escribir, presentando as características como algo permanente e obxectivo.	Presentar as características de algo ou de alguén como temporais ou subxectivas.
<ul style="list-style-type: none"> ● O señor Núñez? ○ É ese de aí. ● Carlos é un amigo meu do colexio. ● Yuri é sueco, pero os seus pais son rusos. ● Estes tomates son da miña horta. ● Merche é dentista e Sabela, xornalista. ● O mozo de Eva é un rapaz moi simpático. Ademais é moi amable e moi aposto. 	<ul style="list-style-type: none"> ● Xosé está un pouco raro ultimamente: está triste, de mal humor, e ademais está moi delgado. <p>Falar da localización e da posición.</p> <ul style="list-style-type: none"> ● Onde está Karl? ○ Non sei, creo que está no seu cuarto. ● Está preto o teatro real? ● Está de pé. sentado. deitado. agachado.

Hai adxectivos que poden combinarse con **ser** e con **estar**, mantendo o mesmo significado.

- **Es** impaciente (=sempre)
- **Está** impaciente (=neste momento ou ultimamente)
- **É** moi tranquilo (=sempre)
- **Está** moi tranquilo (=neste momento ou ultimamente)

Alguns adxectivos van unicamente co verbo **ser**.

- **É** moi intelixente.

Alguns adxectivos van unicamente co verbo **estar**.

- **Está** contento.

Os participios, como adxectivos, van sempre con **estar**.

- A porta **está** aberta.
- As ventás **están** pechadas.

Os adverbios **ben** e **mal** van sempre con **estar**.

- **Está** moi ben.
- Non **está** nada mal.

Os substantivos van sempre con **ser**.

- Antonio **é** un rapaz estupendo.

5. XESTOS

A. Que xestos, que movementos fas cando estás enfada-
do, nervioso, contento, impaciente, triste...?

- Cando estou enfadado, creo que poño a boca así e cruzo os brazos...

B. Agora ides actuar. Un por un, tendes que mostrar un estado de ánimo ou unha emoción. Os demais teñen que acertar de cal se trata.

- Estás nervioso?
 - o Non.
- Enfadado?
 - o Si!

6. HAI MOITA XENTE

Que xestos fas cando dis estas frases ou cando alguén non te oe e queres expresar estas cousas? Todos os da clase facedes os mesmos?

Marcho.

Ven aquí.

Imos comer?

Vaite! Eu.

Chámote por teléfono.

Hai moita xente.

Vémonos mañá.

Fixate ben.

Teño sono.

A conta, por favor.

7. POR QUE ESTÁ TAN CONTENTA?

Mirade estas imaxes. Como vos parece que están estas persoas? Podedes imaxinar as razóns? En parellas intente describilas. Coincidides cos demais compañeiros?

- A muller está moi contenta porque...

10. A PEQUENOS MALES, GRANDES REMEDIOS

A. Le o seguinte texto sobre os remedios naturais. Algunha vez utilizaches algún produto natural para aliviar algún malestar físico? Coméntao co teu compañeiro.

O uso de remedios naturais para previr doenzas ou curalas é tan antigo como o home mesmo. Antes dos avances da medicina, constituíron a única axuda para combater as diferentes enfermidades e, en Galicia, formaron parte das diversas receitas achegadas pola secular tradición dos curandeiros.

Hoxe en día aínda se seguen a utilizar como complemento aos medicamentos. Case todos os produtos naturais (verduras, froitas ou vexetais) teñen atribuídas propiedades curadoras, algunhas demostradas e outras non tanto. Inclusive, nos últimos anos, sóbose que as bebidas alcohólicas como a cervexa ou o viño tinto contiñan propiedades beneficiosas para o organismo, se o seu consumo é moderado.

As vantaxes que ofrecen son moitas, xa que, ademais dos efectos positivos que provocan no organismo, non presentan contraindicacións nin implican efectos secundarios para o corpo humano.

Remedios naturais

B. A continuación tendes algúns produtos naturais aos que se lles atribúen diferentes propiedades benéficas. Tamén se empregan coas mesmas finalidades na túa cultura? Se non, existen equivalentes?

• *Eu creo que o mel é bo para os constipados.*

A cenoria

É moi boa para a pel, xa que a protexe dos raios do sol. Ademais serve para hidratala e bronceala.

O allo

É un purificador do sangue que axuda a mellorar a circulación e a artrite. Recomendase para a carie e as dores de moas. Produce, non obstante, mal alento.

A laranxa

Ten moita vitamina C. O seu zume é moi bo para aliviar os síntomas da gripe e tamén para previla. É boa tamén para evitar o estrinximento, pero un uso excesivo pode producir o efecto contrario.

O arroz

É moi bo se o cociñamos sen ningún condimento para combater as diarreas e as descomposicións intestinais.

A herba luisa

É unha planta moi aromática que ten propiedades dixestivas. A súa infusión é moi boa para estimular as ganas de comer e axudar a facer a dixestión.

O mel

Úsase para calmar as irritacións da gorxa e superar os constipados, normalmente acompañado dunhas gotas de limón. É moi doce

C. Coñeces, ademais destes, algún outro remedio natural? Para que serve? Coméntao co resto da clase.